

Mængde som nu. For Nr. 1 vil Stillingen være ret heldig, men for det Postbud, der nu til den 1ste April ansættes som Nr. 107, vil den være overordentlig uheldig, idet de 106 oven over ham maa avancere i Løn, inden han selv kan komme til. Jeg synes, at denne Lønningsmaade er i høj Grad uheldig, og den er navnlig uheldig og meget uretfærdig, naar der er Tale om en Masseansættelse som den foreslaaede. Jeg skal ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt med Hensyn til Postvæsenet, nemlig dette, at vore Postbude ikke have nogen Pensionslov. Naar de ere gamle og udslidte, faa de ingen Pension, og faa de noget, saa er det en ren Naadegave. Jeg tror derfor, at er der nogen Reform, der ønskes inden for denne store og nyttige Stab, er det, at Staten vil gøre noget for at sikre disse Menneskers Alderdom. Nu ere Forholdene i Øjeblikket saaledes, at der næsten ikke er andet for dem, end at de maa over paa Kommunen, om ikke paa dens Fattigvæsen, saa dog paa dens Alderdomsunderstøttelse. Det synes jeg er uforsvarligt. Naar Staten har slidt disse Mennesker op, hvorfor skal den saa ikke sørge for dem paa deres gamle Dage, som den sørger for sine andre Embedsmænd? Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en 3dje Ting med Hensyn til vore saakaldte røde Postbude. Vi talte i Fjor om, at disse Folk burde have en lettere Sommerbeklædning. Det var der formodentlig ikke Raad til i Fjor, thi vi naaede jo kun til at give Landpostbudene en Sommerfrakke til 5 Kr. Den højtærede Minister mente, at det havde sine tekniske Vanskeligheder at konstruere en let rød Frakke. Jeg tror nu ikke, de kunne være saa store. Hvis den højtærede Minister vil konferere med en Skræder om Sagen, lade de sig nok overvinde, saa at disse Folk kunne faa en let Frakke. Jeg synes, det er humant, gavnligt og nyttigt, om vi gik hertil. Jeg skal atter tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Vore Telegrafbude have ogsaa, synes mig, Grund til at være misfornøjede med den Stilling, de for Øjeblikket have, særlig Telegrafbudene i Provinserne. De staa med en Lønning af 650 Kr., der kan stige til 950 Kr., men under de Dyrtidsforhold, vi have for Øjeblikket, er det næsten umuligt for dem at ernære en Familie dermed. Her i Kjøbenhavn ere Forholdene noget bedre, idet Begyndelseslønnen er 800 Kr. og kan stige til 1250. Der staa opført, at vi her i Kjøbenhavn skulde have 60

Telegrafbude, men i Virkeligheden er der nok kun 57, idet Telegrafvæsenet er slaaet ind paa at benytte en anden Arbejdskraft end tidligere, nemlig Drengene, 15 Aars Drengene, som ere i Tjeneste til 18 Aars Alderen. Dem kunne de have billigere. De kunne have dem for 400 Kr. om Aaret og en Smule Uniform. Jeg synes, det er meget uheldigt, at Telegrafvæsenet benytter Drengene. Hvad er en saadan Dreng til, naar han har været 3—4 Aar som Bud ved Telegrafvæsenet? Han har ingen Verdens Ting lært, hvormed han senere kan ernære sig. Jeg synes, det er uheldigt, og i alt Fald er det villledende, naar der her i Anmærkningen opføres 60 Bude, medens der kun er 57, fordi Telegrafvæsenet i de senere Aar har begyndt at antage Drengene. Der kunde ellers i Øjeblikket nok være Raad til at gøre lidt mere for disse Funktionærer, idet vi i Aar have den glædelige Overraskelse, at Telegrafvæsenet giver Overskud. Tidligere gav det altid Underskud, i Fjor paa 27,000 Kr., i Aar er det forvandet til et Overskud paa 43,000 Kr. Naar der er en saadan Opgang i Indtægterne, kunde der vel ogsaa være Raad til at gøre lidt for disse Funktionærer, som maa udføre deres Arbejde for en meget tarvelig Løn. — Jeg vil saa gerne sige et Par Ord om Landpostbudene. De fik jo i Fjor Lov til at gaa med en let Sommerfrakke, og de fik 2 Kr. 50 Øre til Anskaffelsen af denne Frakke, og det er nok Meningen, at de skulle have de samme 2 Kr. 50 Øre igen i Aar. Men som Uniform betragtet var denne Frakke overordentlig tarvelig. Disse Folk høre til de allerdaarligst stillede Statsfunktionærer. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Nede ved Roskilde er der et Landpostbud, som har en Tjenestetid fra 8½ Morgen til 4 Eftermiddag, derfor faar han en maanedlig Løn af 32 Kr. 50 Øre, altsaa 16⅔ Øre pr. Time. Andre Postbude, som have større Distrikter at besørges, have en maanedlig Løn af 50 Kr., men de have saa ogsaa en Tjenestetid, af 10—11 Timer, saa at Lønnen pr. Time omtrent bliver den samme, nemlig 18 Øre. Jeg synes, det er en forfærdelig tarvelig Betaling for et voksent Menneske, og de kunne umuligt leve deraf. Et saadant Landpostbuds Stilling fører ikke saa faa Udgifter med sig. Et Landpostbud har vist mig, at hans Skomagerregning i Aarets Løb kom op paa 70 Kr., og det bliver da forstaaeligt, at der ikke bliver meget tilbage for Familien at leve af. Dernæst er der et andet meget uheldigt Forhold at nævne.